
Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de stemmingslijst van heden de aangehouden gewijzigde motie-Thieme c.s. over het verbieden van onverdoofd ritueel slachten (30800-XIV, nr. 76).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, bij het debat over de regeringsverklaring in eerste termijn de volgende spreektijden te hanteren: 35 minuten voor de fracties van het CDA en de PvdA, 25 minuten voor de fracties van de SP en de VVD, 15 minuten voor de fracties van de PVV, GroenLinks en de ChristenUnie en 10 minuten voor de fracties van D66, de PvdD en de SGP.

Daarnaast stel ik voor om te spreken in de zogenaamde begrotingsvolgorde, dus achtereenvolgens de fracties van de SP, het CDA, de VVD, de PvdA, de PVV, de ChristenUnie, GroenLinks, D66, de PvdD en de SGP.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Van de Camp tot het uitbrengen van verslag namens de commissie voor het Onderzoek van de geloofsbrieven.

De heer **Van de Camp**, voorzitter der commissie: De commissie voor het Onderzoek van de geloofsbrieven heeft de stukken onderzocht die betrekking hebben op de heer J. Post te IJmuiden. De commissie is eenparig tot de conclusie gekomen dat hij terecht benoemd is verklaard tot lid van het Europees Parlement. De commissie stelt vast dat hij op grond van de nationale bepalingen tot lid van het Europees Parlement kan worden toegelaten. De commissie stelt voor, dit te berichten aan de voorzitter van het Europees Parlement en aan de benoemde. Tot slot stelt de commissie voor, het volledige rapport in de Handelingen op te nemen.

De **voorzitter**: Ik dank namens de Kamer de commissie voor haar verslag en stel voor, dienovereenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

(Het rapport is opgenomen aan het eind van deze editie.)²

De **voorzitter**: Wij feliciteren de heer Post met zijn lidmaatschap van het Europees Parlement.

Aan de orde is het **debat** over de **regeringsverklaring**.

De heer **Marijnissen** (SP): Voorzitter. Wij spreken vandaag voor het eerst met een nieuwe regering. Het is toch wel een imposant gezicht als alle leden er zijn. Deze

nieuwe regering treedt hier na drie maanden aan, want zo lang is het geleden dat de verkiezingen waren. Het is vandaag complimentendag. Nou doe ik niet aan dat soort dagen, maar Harry van Bommel adviseerde me om het te zeggen omdat het een leuke opening is. Daarom zeg ik het maar. Bij dezen feliciteer ik de leden van het kabinet – dat is geen grapje, want dat meen ik echt – de onderhandelaars en de politieke partijen die hun steun verlenen aan dit kabinet. Het is een memorabel moment voor al deze mensen, niet in de laatste plaats voor de premier.

Het is ook een memorabel moment voor de SP-fractie. Ik ga even terug naar mei 1994, toen de SP werd gekozen in de Tweede Kamer. Remi Poppe en ik waren de eerste twee Kamerleden van de SP. In 1994 heb ik ook meegedaan aan het debat over de regeringsverklaring. Doordat wij de kleinste fractie waren, was de zaal bijna leeg toen ik hier mocht spreken. Maar dat is lang geleden. In november 2006 hebben de kiezers de SP een enorme zege bezorgd, de fractie ging van 9 naar 25 zetels. Ik heb op de avond van de verkiezingen al gezegd dat de socialen de liberalen hebben gepasseerd. Dat was een memorabel moment.

De SP werd de derde partij van het land. Maar liefst een op de zes kiezers had zijn stem uitgebracht op de SP, op onze idealen, onze analyses, onze standpunten, onze aanpak en onze mensen. De op- en uitbouw van de SP in de laatste vijftien jaar heeft alles te maken met onze duidelijke en onderbouwde kritiek op neoliberalisme, dat vanaf halverwege de jaren tachtig ook in ons land wortel schoot en tot wasdom kwam.

Kenmerkend voor de heersende politiek in ons land in de afgelopen twintig jaar is geweest vergroting van de inkomensverschillen, afbraak van sociale zekerheid, bezuinigingen en dus kwaliteitsverlies in de publieke sector, oneindig geloof in de vermeende zegeningen van privatiseringen en verzelfstandigingen, marktwerking en deregulering. Tot slot noem ik propaganda voor de mentaliteit “ikke, ikke en de rest kan stikken”. Dat is, kort gezegd, het neoliberalisme. De rode draad van ons optreden is steeds geweest dat het ook anders, menselijker en socialer kan.

De overheid hoort niet boven of tegenover de burgers te staan maar ernaast, altijd bereid om een helpende hand uit te steken, altijd bereid te helpen bij het bevorderen van gemeenschapszin, altijd bereid voorwaarden te creëren voor het goede leven, met name het goede samenleven. De overheid zorgt ervoor dat onderwijs en zorg, maar ook zoiets als het openbaar vervoer in goede conditie zijn. De overheid zorgt, zoals les 1 van de pedagogiek voorschrijft, dat zij doet wat zij zelf propageert. Praten over waarden en normen is mooi, maar die zelf in de praktijk brengen en daarmee voorleven wat men bepleit is wel zo geloofwaardig. De overheid zorgt daarom voor een eerlijke inkomens- en vermogensverdeling en geeft bijvoorbeeld geen steun aan een oorlog die wordt gevoerd op onjuiste gronden. De overheid toont compassie als het gaat om mensen die tussen wal en schip terecht dreigen te komen, en is dus op enig moment bereid een pardon te verlenen aan mensen die hier al langer verblijven en die ingeburgerd zijn maar nog geen officiële status hebben.

De overheid laat aan de markt wat zij aan de markt kan laten, zij het onder voorwaarden, maar behoudt voor zichzelf wat niet aan de markt kan worden overgelaten, op straffe van kwaliteitsverlies of ongelijke toegang voor